

РЕШЕНИЕ

№ 10934

гр. София, 05.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11258** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Н. Д. Д., [ЕГН], чрез адв.И. В., с адрес за призоваване в [населено място], [улица], ет.2, ап.5, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) №3129/04.11.2023 г., издадена от А. С. С. - м.автоконтрольор към отдел ПП при СДВР, по чл. 171, т.2, б.“а“ ЗДвП- временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността.

В жалбата се посочва, че ЗПАМ е незаконосъобразна и неправилна, за което излага подробни съображения. Моли процесния административен акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, представлява се от адв.М., който поддържа жалбата като незаконосъобразна по съображения изложени в жалбата. Претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът - редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В придружителното писмо към административната преписка оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 04.11.2023 г. м.автоконтрольор А. С. С. към отдел ПП при СДВР съставил Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №1047246 против Н. Д. Д., за нарушение на чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП, за това, че на 04.11.2023 г. в 19:30 часа в

[населено място], ул. "Проф. д-р И. С.", с посока на движение от [улица] като водач управлява собствения си лек автомобил „Ф. Г.“ с рег. [рег. номер на МПС], като до бл. 61 Б, при извършената проверка е установено, че водачът управлява МПС със значителна техническа неизправност, изразяваща се в неизправност на шумозаглушителните устройства. Крайният ауспух на изпускателната система на автомобила е очевидно заменен с такъв, който би оказал неблагоприятно въздействие върху нивото на шума, видно от Приложение 5 към чл. 31, ал. 1 от Наредба Н-32/2011 г./ т. 8 за Проверка на техническата неизправност на пътните превозни средства. Нарушението е заснето с Таблет Т60.

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3129/04.11.2023 г., на Н. Д. Д., е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП- временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността. Административният орган е мотивирал прилагането на оспорената ПАМ с обстоятелството, че Г. е извършил административно нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 ЗДвП, позовал се на съставения АУАН № 1047246/04.11.2023 г. и е пренесъл съдържанието от акта.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ- чл. 23 от ЗАНН. ПАМ няма санкционен характер, за това се касае за административно производство с различна природа от административнонаказателното производство по издаване на АУАН и НП.

По силата на чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неизправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

Вменената за нарушена от Д. разпореда на чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП предвижда, че движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни. Цитираната норма е бланкетна и не конкретизира каква трябва да е техническата неизправност на едно МПС, която да релевира извършване на нарушение по този текст. Видовете техническа неизправност на едно МПС са подробно посочени в разпоредбата на чл. 10 от ППЗДвП, като посочването на конкретна неизправност в случая, от кръга на изброените в чл. 10 от ППЗДвП (което не е направено в процесната ЗППАМ), обуславя наличието на нарушение по чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП и следва същата да бъде посочена както в АУАН, така и в ЗППАМ.

В § 6, т. 71, т. 72 и т. 73 от ДР на ЗДвП е дадена легална дефиниция за всеки вид неизправност, а именно: незначителна, значителна и опасна. Видовете неизправност от своя страна пък са подробно изброени в чл.37 от Наредба № Н-32/2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт, не беше сторено по убедителен начин. От страна на ответника не се представиха убедителни доказателства, че крайният ауспук на изпускателната система на автомобила е очевидно заменен с такъв, който би оказал неблагоприятно въздействие върху нивото на шума, както и доказателство за извършено замерване на шума на МПС.

Тълкувайки определенията за видовете неизправност, настоящата инстанция преценява, че липсата или повредата на шумозаглушително устройство (в случая не става ясно какъв точно е проблема с шумозаглушителното устройство) не оказват сериозно въздействие върху безопасността на превозното средство, както и не оказва въздействие върху околната среда, поради което следва да се класифицира именно като „незначителна неизправност“.

Тоест в процесния казус, видно и от описаната в АУАН, респ. ЗППАМ фактическа обстановка, не може да се приеме, че се касае за наличието на нарушение по чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП, както е посочил АО.

По изложените съображения оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени и направените по делото разноски в размер на 1010,00 лв., от които 10,00 лв. – за държавна такса и 1000,00 лв. за адвокатско възнаграждение, съгласно представения по делото списък по чл.80 ГПК.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, III-то отделение, 57-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Д. Д., [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №3129/04.11.2023 г., издадена от А. С. С. - мл.автоконтрольор към отдел ПП при СДВР, по чл. 171, т.2, б.“а“ ЗДвП- временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Н. Д. Д., [ЕГН], сумата в размер на 1010,00 лв. /хиляда и десет лева/ разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване съгл. чл.172, ал.5 ЗДвП.